இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2020-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 17-ஆம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.ஏ.எம்.கான்வில்கர்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.பி.ஆர்.கவாய்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு வழக்கு எண் 760/2020

தி/ள்.ஃபெர்டிகோ மார்கெட்டிங் மற்றும்

இன்வெஸ்ட்மென்ட் பிரைவேட். லிமிடெட்

மற்றும் பிறர், முதலானோர் .... மேல்முறையீட்டாளர்கள்

-எதிர்-

மத்தியப் புலனாய்வுத் துறை மற்றும்

ஒருவர் முதலானோர் .... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

டெல்லி சிறப்பு காவல் நிறுவுதல் சட்டம், 1946:

பிரிவு 6 – கீழ் ஒப்பளிப்பு – நோக்கம் – இ.த.ச. பிரிவுகள் 120பி மற்றும் 420 மற்றும் ஊழல் தடுப்புச் சட்டம் 1988 (ஊ.த. சட்டம்)-இன் பிரிவு 13(2) உ/இ 13(1)(டி)-இன் கீழ் சாட்டுரைக்கப்பட்ட குற்றங்களுக்காக ம.பு.து. மு.த.அ. பதிவிட்டது - நிலக்கரி கொள்முதல் நிறுவன இயக்குநர் மற்றும் அறியப்படாத பொது ஊழியர்களுக்கு எதிராக - விசாரணையின் போது மாநில அரசின் இரண்டு பொது ஊழியர்கள் சதியில் ஒரு பகுதியாக இருப்பது கண்டறியப்பட்டது - ஊ.த. சட்டப் பிரிவு 19-இன் கீழ் அனுமதி பெறப்பட்ட பிறகு, நிலக்கரி கொள்முதல் நிறுவனத்தின் இயக்குநருக்கு எதிராகவும், பொது ஊழியர்களுக்கு எதிராகவும் குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டது - கு.வி.மு.ச. பிரிவு 482-இன் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்யக் கோரி மனுக்கள் - புலன் விசாரணை முடிவுற்ற பிறகு பெறப்படும் பொருண்மைக்குப் பிந்தைய ஒப்புதலே பிரிவு 6-இன் கீழ் செல்லுபடியாகும் ஒப்புதலாகக் கருதப்படும் என்று உயர் நீதிமன்றத்தின் தனியமர் நீதியரசர் மனுக்களை தள்ளுபடி செய்தார் - உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு - தீர்வு : தனிப்பட்ட நபர்களைப் பொறுத்தவரை, பிரிவு 6-இன் கீழ் ஒப்பளிப்பு தேவையில்லை. எனவே அவர்களுக்கு எதிராக மு.த.அ. பதிவு செய்வதில் எந்த தடையும் இல்லை - பொது ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை, பிரிவு 6-இன் கீழ் மாநில அரசால் வழங்கப்பட்ட பிந்தைய ஒப்பளிப்பு செல்லுபடியாகும் -

அரசு ஊழியர்களாலும் பிரிவு 6-இன் கீழ் முன்கூட்டிய அனுமதி பெறப்படாததைத் தவிர்த்து, தங்களுக்கு ஏற்பட்ட வேறு எந்தவிதமான தப்பெண்ணத்தையோ அல்லது நீதி தவறுகையோ நிரூபிக்க முடியவில்லை – உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் எழுப்பப்பட்ட பிற சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு உயர் நீதிமன்றத்திற்கு வழக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டது – குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம், 1973 – பிரிவு 482.

மாண்பமை நீதிமன்றம் இம்மேல்முறையீட்டு வழக்கில் தீர்வளித்து பின்வருமாறு பகர்ந்தது.

தீர்வு : 1. டி.எஸ்.பி.இ உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்களையும் அதிகார வரம்பையும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு அப்பால் ஒரு மாநிலத்திற்கு விரிவுபடுத்த பிரிவு 5 மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் அளித்தாலும், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்திற்குள் அத்தகைய நீட்டிப்புக்கு ஒரு மாநிலம் தனது ஒப்புதலை வழங்காவிட்டால் அது அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதைக் காணலாம். அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்புகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சித் தன்மைக்கு ஏற்ப இந்த வகையங்கள் உள்ளன. 1988-ஆம் ஆண்டின் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் குற்றங்கள்

மற்றும் அதே பொருண்மைகளின் அடிப்படையில் எழும் நடவடிக்கைகளின் போது இழைக்கப்பட்ட குற்றங்கள் அல்லது குற்றங்கள் மற்றும் அதனால் எழும் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றங்கள் அல்லது குற்றங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள், தூண்டுதல்கள் மற்றும் சதித்திட்டங்கள் ஆகியவற்றை புலன் விசாரணை செய்வதற்காக உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள டி.எஸ்பிஇ உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்துவதற்கு உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் ஒரு பொதுவான ஒப்புதலை வழங்கியுள்ளது. இருப்பினும், மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பொது ஊழியர்கள் தொடர்பான வழக்குகளில், மாநில அரசின் முன் அனுமதியின்றி அத்தகைய புலன் விசாரணை மேற்கொள்ளப்படக்கூடாது என்பது ஒரு நிபந்தனையாகும்.

[பத்திகள் 11, 13][966-இ-எ:ப்; 967-இ-எ:ப்]

2. தனிநபர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு எதிராக மு.த.அ. பதிவு செய்வது தொடர்பாக எந்த தடையும் இல்லை, ஏனெனில் டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் குறிப்பிட்ட ஒப்பளிப்பு தேவையில்லை. 15 ஜூன் 1989-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிக்கையின் மூலம், உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் ஒரு பொதுவான ஒப்புதலை வழங்கியுள்ளது, இதன்படி 1988-ஆம் ஆண்டின் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ்

குற்றங்களை புலன் விசாரணை செய்வது தொடர்பாக உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் முழுவதிலும் மற்றும் அதே நடவடிக்கையின் போது செய்யப்பட்ட அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் அல்லது அதே பொருண்மைகளால் எழும் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றங்கள் தொடர்பாக அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பை டி.எஸ்பிஇ உறுப்பினர்கள் செயல்படுத்த வழிவகை செய்கிறது. எனவே, ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்கள் மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களுக்காக தனிநபர்களுக்கு எதிராக மு.த.அ. பதிவு செய்வதற்கு, அதே நடவடிக்கையின் போது அல்லது அதே பொருண்மைகளால் எழும் பிற குற்றங்களுக்காக, டி.எஸ்.பி.இ உறுப்பினர்களுக்கு அனைத்து அதிகாரங்களும் அதிகார வரம்பும் உள்ளன. எனவே, தனிநபர்கள் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீடுகளில் எந்த நற்கூறும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை.

[பத்தி 13][967-எஃப்-எச்; 968-ஏ-பி]

3.1 சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மாநில அரசின் கீழ் பணிபுரியும் இரண்டு பொது ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை, ஆரம்பத்தில், அவர்கள் முதல் தகவல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இருப்பினும், புலன் விசாரணையின் போது அவர்களின்

பெயர்கள் வெளிவந்ததால், குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பு, 2012 மே 31-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 19-இன் கீழ் அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ், மாநில அரசு 7 செப்டம்பர் 2018-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிப்பின் மூலம் பொது ஊழியர்களை விசாரிக்க அதிகாரிகளுக்கு பிந்தைய ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது என்பதும் சர்ச்சைக்குரியதல்ல.

[பத்தி 14][968-பி-சி]

3.2 தற்போதைய வழக்கில், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் முன் அனுமதி பெறாததால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாரபட்சம் குறித்தோ அல்லது நீதியின் தவறுகை தொடர்பாகவோ பொது ஊழியர்களால் எந்த வாதங்களும் முன்வைக்கப்படவில்லை. டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் மாநில அரசின் முன் அனுமதியைப் பெறாதது தொடர்பாக உயர்நீதிமன்றத்தின் முடிவில் தலையிட எந்த காரணமும் இல்லை.

[பத்திகள் 19, 21][972-பி-சி; இ-எ:ப்]

எச்.என்.ரிஷ்பத் மற்றும் இந்தர் சிங் எதிர் டெல்லி மாநில அரசு [1955] 1 **உ.நீ.அ.** 1150; *கர்நாடகா மாநில அரசு எதிர் குப்புசாமி கௌண்டர் மற்றும் பிறர்* (1987) 2 **உ.நீ.வ.** 74 : [1987] 2 **உ.நீ.அ.** 295; *இந்திய அரசு எதிர் பிரகாஷ் பி ஹிந்துஜா மற்றும் ஒருவர்* (2003) 6 **உ.நீ.வ.** 195 ; [2003] 1 **சப். உ.நீ.அ.** 307; *கன்வால் தனுஜ் எதிர் பிகார் மாநில அரசு மற்றும் பிறர்* (2020) **உ.நீ.வ. ஆன்லைன் எஸ்.சி.** 395 – **ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகள் சார்வுறப்பட்டன.**

செல்வி. மாயாவதி எதிர் இந்திய அரசு மற்றும் பிறர் (2012) 8 **உ.நீ.வ.** 106 : [2012] 7 **உ.நீ.அ.** 33 – **என்ற வழக்கின் முன்தீர்முடிவு மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.**

4. தனியமர் நீதியரசர், நீதியர் ஆயத்திற்கு இரண்டு கேள்விகளை அனுப்பியபோது, கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4 ஆகியவை கேள்வி எண் 1-க்கு பதிலளித்த பின்னரே முடிவு செய்ய முடியும் என்று கூறியதை கவனிக்க முடிந்தது. நீதியர் ஆயம் இந்த வழக்கை கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசருக்கு திருப்பி அனுப்பிய பிறகு, கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4-க்கு பதிலளிக்க கடமைப்பட்டுள்ளார்.

கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர், எதிர்ப்பிற்குள்ளான உத்தரவில், கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4-ஐ கையாளவில்லை. எனவே, கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4-ஐ அதன் சொந்த நற்கூறுகளின் அடிப்படையில் முடிவு செய்ய கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசருக்கு இந்த வழக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டது. இந்த வழக்கின் நற்கூறுகள் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை மற்றும் இரு தரப்பினராலும் முன்வைக்கப்படக்கூடிய அனைத்து கேள்விகளும் பதிலளிக்கப்படாமல் உள்ளன.

[பத்திகள் 22, 23][972-எஃப்-எச்; 973-ஏ]

பார்வையிடப்பட்ட முன்தீர்முடிவுகள்

[2012] 7 உ.நீ.அ. 33	பத்தி 8	மேற்கோள் காட்டப்பட்டது
[1955] 1 உ.நீ.அ. 1150	பத்தி 15	சார்வுறப்பட்டது
[1987] 2 உ.நீ.அ. 295	பத்தி 16	சார்வுறப்பட்டது
[2003] 1 சப். உ.நீ.அ. 307	பத்தி 17	சார்வுறப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு : குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 760-764/2020.

லக்னோவில் அமைந்துள்ள மாண்பமை அலஹாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் லக்னோ அமர்வு குற்றவியல் பல்வகை வழக்கு எண்கள் 4253, 4251, 4252, 4250 மற்றும் 4446/2012-இல் 14.08.2019-ஆம் தேதியன்று வழங்கிய தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து இம்மேல்முறையீடு எழுகிறது.

உடன்

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 765-767, 768-769, 770-774, 775-777, 778-785/2020.

முன்னிலையாகும் வழக்குரைஞர்கள்

தரப்பினர்களுக்காக : கூடுதல் அரசு உதவித் தலைமை வழக்குரைஞர் எஸ்.வி. ராஜு, மூத்த வழக்குரைஞர் அஜித் குமார் சின்ஹா, அஸ்வர்யா சின்ஹா, ஸ்ரீஜன் சின்ஹா, நீரஜ் சர்மா, அம்போஜ் குமார் சின்ஹா, அமித் ஆனந்த் திவாரி, செல்வி ஷாகுன் சர்மா, செல்வி.மேரி மிட்ஸி, செல்வி தேவயானி குப்தா, ஏ.கே.தே, அனுஜ் சவுகான், செல்வி.அனன்யா தே, பிரமித் சக்சேனா, மனன் போப்ளி, குஷ் சதுர்வேதி, திவ்யான்ஷ் ரதி,

அரவிந்த் குமார் சர்மா, அஸ்வனி குமார் துபே, மணீஷ் குமார்,

அமித் சர்மா, தீபேஷ் சின்ஹா, செல்வி பல்லவி பருவா.

தீர்ப்புரை

மாண்பமை நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்ப்புரையானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.பி.ஆர்.கவாய் அவர்களால் பகரப்பட்டது.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. அவ்வனைத்து மேல்முறையீட்டு வழக்குகளும் மாண்பமை அலஹாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் 14.08.2019-ஆம் தேதியன்று பகர்ந்த பொதுத் தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகின்றன. இம்மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டதற்கான பொருண்மை விவரங்களின் சுருக்கம் பின்வருமாறு:-

அக்டோபர் 18, 2007-ஆம் தேதியன்று, நிலக்கரி நிறுவனங்கள் மற்றும் நிலக்கரி வாங்குபவர்கள் எரிபொருள் விநியோக ஒப்பந்தத்தில் (இனிமேல் "எஃப்.எஸ்.ஏ." என்று குறிப்பிடப்படும்) கையெழுத்திட வேண்டும் என்ற புதிய கொள்கையை கோல்

இந்தியா லிமிடெட் அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த கொள்கையின்படி, 30 ஏப்ரல் 2008-ஆம் தேதியன்று, சி.அ.ம. (குற்ற) எண்கள் 8342-46 / 2019) மேலான மேல்முறையீட்டு வழக்குகளின் மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் கோல் இந்தியா லிமிடெட் ஆகியவற்றிடையே ஒரு எஃப்.எஸ்.ஏ. ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. 2011 மார்ச் 25-ஆம் தேதியன்று, பெர்டிகோ மார்க்கெட்டிங் அண்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தின் தொழிற்சாலை வளாகத்தில் ம.பு.து. ஒரு கூட்டு அதிரடி சோதனையை நடத்தியது. மேலும், எஃப்எஸ்ஏ-இன் கீழ் வாங்கப்பட்ட நிலக்கரி கள்ளச் சந்தையில் விற்கப்பட்டது என்பது கண்டறியப்பட்டது. இது அடையாளம் தெரியாத அரசு அதிகாரிகளுடன் இணைந்து செய்யப்பட்டது என்றும், இதனால் மத்திய அரசுக்கு ரூ.36.28 கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்றும் ம.பு.து. கண்டறிந்துள்ளது. அதன்படி, ஏப்ரல் 13, 2011-ஆம் தேதியன்று, இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 120 பி மற்றும் 420 மற்றும் ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988-இன் (இனிமேல் 'ஊ.த. சட்டம்' என்று குறிப்பிடப்படும்) பிரிவு 13(2) உ/இ பிரிவு 13(1)(டி) ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக ம.பு.து.-யால் தி/ள்.ஃபெர்டிகோ மார்கெட்டிங் மற்றும் இன்வெஸ்ட்மென்ட் பிரைவேட் லிமிடெட்-இன் இயக்குநர் திரு.அனில் குமார் அகர்வால் மற்றும் சந்தௌலி மாவட்டத்தின் மாவட்ட தொழிலக மையம்

(சுருக்கமாக டி.ஐ.சி.)-இன் சில அடையாளம் தெரியாத அதிகாரிகள் மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம், சிங்ரௌலியின் நார்த் கோல்ஃபீல்ட்ஸ் லிமிடெட்-இன் சில அடையாளம் தெரியாத அதிகாரிகளுக்கு எதிராக மு.த.அ. பதிவு செய்யப்பட்டது.

3. விசாரணையின் போது, சந்தௌலி டிஐசியின் அப்போதைய பொது மேலாளர் ராம்ஜி சிங் மற்றும் சந்தௌலியின் டிஐசி உதவி மேலாளர் யோகேந்திர நாத் பாண்டே ஆகிய இரண்டு அதிகாரிகளும் சதியின் ஒரு பகுதியாக இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. இந்த இரண்டு அதிகாரிகளும் தங்கள் உத்தியோகபூர்வ பதவிகளை துஷ்பிரயோகம் செய்ததாகவும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நிறுவனங்களின் வேலை நிலைமைகள் குறித்து மோசடியாகவும் நேர்மையற்ற முறையிலும் தவறான நிலவர அறிக்கைகளை அனுப்பியதாகவும், இதன் மூலம் நேர்மையற்ற முறையில் நார்த் கோல்ஃபீல்ட்ஸ் நிறுவனத்தை மானிய விலையில் நிலக்கரியை விநியோகிக்க தூண்டியதாகவும் விசாரணையில் தெரியவந்துள்ளது.

4. 2012-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 31-ஆம் தேதி இரு அரசு ஊழியர்கள் மீதும் ஊ.த. சட்டத்தின் 19-வது பிரிவின் கீழ் வழக்குத் தொடர உரிய அதிகாரம் அனுமதி

வழங்கியது. 2012 மே 31-ஆம் தேதியன்று மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 420பி, பிரிவுகள் 467, 468 மற்றும் 471 ஆகியவற்றின் கீழ் குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. ம.பு.து., ஊழல் தடுப்பு சிறப்பு நீதிபதி, முன் நிலுவையில் உள்ள குற்ற அறிக்கை / அழைப்பாணை உத்தரவு மற்றும் அதன் தொடர் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்யக் கோரி பல்வேறு மனுதாரர்கள் கு.வி.மு.ச. பிரிவு 482-இன் கீழ் மனுக்களை தாக்கல் செய்தனர். உயர்நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் 24 பிப்ரவரி 2015-ஆம் தேதியிட்ட தனது உத்தரவில், பின்வரும் நான்கு கேள்விகளை தீர்மானிப்பதற்காக வடிவமைத்தார்:-

கேள்வி எண் 1 :- இந்த வழக்குகளில் ம.பு.து. நடத்திய புலன் விசாரணை சட்டவிரோதமானதா, டி.எஸ்பிஇ சட்டத்தின் பிரிவு 6-உடன் இணங்காமைக்கான அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டதா? அப்படியானால், அதன் விளைவு?

கேள்வி எண் 2 :- இந்த வழக்குகள் முற்றிலும் ஒப்பந்த மீறல் (எ.ப்.எஸ்.ஏ.) அடிப்படையில் இருப்பதனால் உரிமையியல்

இயல்புடையவையா மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமா?

கேள்வி எண் 3 :- மனுதாரர்களுக்கு எதிராக குற்றவியல் வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்வதில் ம.பு.து. சமத்துவக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றவில்லையா? அப்படியானால், அதன் விளைவு?

கேள்வி எண் 4 :- என்.சி.எல் அலுவலர்கள் / அதிகாரிகள் இல்லாத நிலையில், இந்திய தண்டனைச் சட்டப்பிரிவு 120பி-இன் கீழ் குற்றவியல் சதி குற்றச்சாட்டு பதிவு செய்யப்படுமா?

மேற்கண்ட வினாக்களை வகுத்த தனியமர் நீதியரசர், மேற்கண்ட உயர்நீதிமன்றத்தின் மற்றொரு தனியமர் நீதியரசர், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் மீது வழக்குத் தொடர மாநில அரசு அனுமதி வழங்கியபோது, புலன் விசாரணைக்கான அனுமதியும் வழங்கப்பட்டது என்ற கருத்தை முன்வைத்தார் என்று தனது

தீர்ப்புரையில் கண்டறிந்துள்ளார். கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர், மற்றொரு கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசரின் முந்தைய கருத்துடன் உடன்படவில்லை, மேலும் தற்போதைய வழக்கில், ம.பு.து. நடத்திய விசாரணை உத்திரப்பிரதேச அரசின் முன் அனுமதி / ஒப்பளிப்பு இல்லாமல் இருப்பதால், டெல்லி சிறப்பு காவல் நிறுவுதல் சட்டம், 1946-இன் (இனிமேல் "டி.எஸ்.பி.இ. சட்டம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) பிரிவு 6-இன் கட்டாய விதிகளை மீறுவதாகும் என்று கருதினார். எனவே, புலனாய்வு உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பு இல்லாததால் சரிசெய்ய முடியாத பிழையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அவர் கருதினார். இருப்பினும், கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசரின் முந்தைய கருத்துடன் தான் உடன்படவில்லை என்பதாலும், இப்பிரச்சினையில் கட்டுப்படுத்தும் முன்னுதாரணம் எதுவும் இல்லாததாலும், நீதியர் ஆயத்தின் முடிவுக்காக கேள்வி எண் 1 மற்றும் 2-ஐ அனுப்புவது பொருத்தமானது என்று கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் கண்டறிந்தார். கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் 24 பிப்ரவரி 2015-ஆம் தேதியிட்ட தனது விரிவான உத்தரவில், பின்வரும் இரண்டு கேள்விகளை நீதியர் ஆயத்தின் முடிவுக்காக அனுப்பினார்:-

1. ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 (49/1988)-இன் கீழ் தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களுக்காக உத்திரப் பிரதேச மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள பொது ஊழியர் மற்றும் தனியார் நபர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அத்தகைய வழக்குகளை புலனாய்வு செய்தல், மற்றும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் மற்றும் பரிவர்த்தனையின் போது செய்யப்பட்ட வேறு ஏதேனும் குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் மற்றும் கீழ்க்கண்ட அதே பொருண்மைகளின் அடிப்படையில் எழும் முயற்சிகள், தூண்டுதல்கள் மற்றும் சதித்திட்டங்கள் 15.06.1989-ஆம் தேதியிட்ட மாநில அரசின் அரசாணையை மாநில அரசின் முன் அனுமதி அல்லது ஒப்பளிப்பு இல்லாமல் டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் ம.பு.து. தானாக முன்வந்து விசாரிக்க முடியுமா?

2. டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் மாநில அரசின் முழு இணக்கமின்மை / முன் அனுமதி இல்லாமையை மாநில

அரசு அல்லது தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியால் ஊ.த. சட்டத்தின் பிரிவு 19-இன் கீழ் குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 197-இன் கீழ் வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்குவதன் மூலம் சரிசெய்ய முடியுமா?

5. நீதியர் ஆயம் 06.07.2015-ஆம் தேதியிட்ட தனது தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவில் கீழ்க்கண்டவாறு பதிலளித்தது:-

"எனவே, கேள்வி எண் 1-க்கான எங்கள் பதில் என்னவென்றால், கட்டமைக்கப்பட்ட கேள்வி வழக்கில் கிடைக்கக்கூடிய பொருண்மைகளின் தவறான முதற்கோளின் அடிப்படையில் தொடர்கிறது என்பதால், 15.06.1989-ஆம் தேதியிட்ட அரசாணை புலன் விசாரணையை அனுமதிக்கிறது என்றும், தற்போதைய வழக்கின் பொருண்மைகளை விசாரிக்க ம.பு.து. தன்னிச்சையாக அதிகாரவரம்பு செலுத்தும் வழக்கு அல்ல என்றும் கூறி பதிலளிக்கப்படுகிறது.

கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசரால் உருவாக்கப்பட்ட இரண்டாவது கேள்விக்கு மாநில அரசின் ஆணையுறுதி ஆவணம் தனியமர் நீதியரசரால் வரவேற்கப்படவில்லை என்ற பொருண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, மேலே குறிப்பிட்டபடி இந்த குறிப்பில் பதிலளிக்க வேண்டிய இரண்டாவது கேள்வியை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

மேற்கண்ட இரண்டு கேள்விகளுக்கும் மேற்கண்ட பதில்களுடன், சட்டத்தின்படி இந்த விவகாரத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக ஆவணங்களை சம்பந்தப்பட்ட நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்."

இந்த மனுவுக்கு பதில் அளிக்கப்பட்ட பிறகு, இந்த விவகாரம் மீண்டும் தனியமர் நீதியரசரின் முன் விசாரணைக்கு வந்தது, அவர் 17 ஆகஸ்ட் 2015-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் ஆணையுறுதி ஆவணத்தைத் தாக்கல் செய்யுமாறு மாநில

அரசுக்கு உத்தரவிட்டார். உயர்நீதிமன்றத்தின் வழிகாட்டுதல்களின்படி, மாநில அரசு 31.10.2015 மற்றும் 20.12.2015-ஆம் தேதியிட்ட ஆணையுறுதி ஆவணங்களை தாக்கல் செய்தது. கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் 5 ஏப்ரல் 2018-ஆம் தேதியன்று பின்வரும் உத்தரவைப் பிறப்பித்தார்:-

"டெல்லி காவல்துறை சிறப்பு வகையங்கள் சட்டத்தின் பிரிவு 6 தொடர்பாக 15.06.1983-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிப்பின் விளக்கம் மற்றும் நோக்கம் குறித்து உள்துறையின் பொறுப்பான செயலாளரின் தரப்பில் ஆணையுறுதி ஆவணத்தை தாக்கல் செய்ய கற்றறிந்த கூ.அ.உ.த.வ. திரு.பி.கே.சிங், பத்து நாட்கள் அவகாசம் கோருகிறார்.

இந்த வழக்கை 18.04.2018-ஆம் தேதியன்று ஒத்திவைக்கவும்."

6. ஏப்ரல் 5, 2018-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவுக்கு இணங்க, மாநில அரசு உள்துறை செயலாளர் மற்றும் உள்துறை முதன்மைச் செயலாளர் மூலம் பல்வேறு ஆணையுறுதி ஆவணங்களைத் தாக்கல் செய்தது. மேற்கண்ட ஆணையுறுதி ஆவணங்களில் மாநில அரசு எடுத்த நிலைப்பாடு என்னவென்றால், 15 ஜூன் 1989-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிக்கையில், ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்களை புலன் விசாரணை செய்வதற்காக உத்தரப்பிரதேசம் மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள டெல்லி சிறப்பு காவல் நிறுவுதலின் உறுப்பினர்களுக்கு (இனிமேல் 'டி.எஸ்.பி.இ' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) உள்ள அதிகாரங்கள் மற்றும் அதிகார வரம்பு வழங்கப்பட்டுள்ளதாகவும், மாநில அரசின் முன் அனுமதி இல்லாமல் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கும் பொது ஊழியர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளில் அத்தகைய புலன் விசாரணை மேற்கொள்ளப்படக் கூடாது என்றும் நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசின் முன் அனுமதி என்பது மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பொதுப் பணியாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டதே தவிர, எந்த ஒரு தனி நபருக்கும் அல்ல என்பது மாநில அரசின் நிலைப்பாடாகும். மேலும், உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் அறிவிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி குற்றங்களை புலன் விசாரணை செய்ய டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் கீழ் தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிக்கு இந்த

அறிவிக்கை அனுமதிக்கிறது என்பதும் அரசின் நிலைப்பாடாகும். எனினும், மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள எந்த ஒரு பொது ஊழியரின் பெயராவது முதல் தகவல் அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருந்தால், விசாரணைக்கு மாநில அரசின் முன் அனுமதி தேவைப்படும். மாநில அரசின் மற்றொரு நிலைப்பாடு என்னவெனில், மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பொது ஊழியரின் பெயர் முதல் தகவல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றால், ஆனால் மேற்கொண்டு விசாரணையில் மேற்படி குற்றத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது கண்டறியப்பட்டால், மாநில அரசின் முன் அனுமதி விசாரணைக்கு தேவையில்லை என்பதாகும். மாநில அரசு மேலும் ஆணையுறுதி ஆவணத்தில், இரண்டு பொது ஊழியர்களை, அதாவது, அப்போதைய சந்தெளலி டி.ஐ.சி.-இன் பொது மேலாளர் ஸ்ரீ ராம் ஜி சிங், மற்றும் சந்தெளலி டி.ஐ.சி.-இன் உதவி மேலாளர் ஸ்ரீ யோகேந்திர நாத் பாண்டே பொறுத்தவரை, இந்திய தண்டனைச் சட்டப் பிரிவுகள் 120 பி மற்றும் 420 மற்றும் ஊ.த. சட்டத்தின் பிரிவு 13 (1) (டி) உ/இ பிரிவு 13 (2) ஆகியவற்றின் கீழ் ஏப்ரல் 13, 2011-ஆம் தேதியன்று ம.பு.து. பதிவு செய்த மு.த.அ. தொடர்பாக, டி.எஸ்.பி.இ. சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் அனுமதி 7 செப்டம்பர் 2018-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிப்பின் மூலம் வழங்கப்பட்டது.

7. கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர், புலனாய்வின் போது குறிப்பிடப்பட்ட மாநில அரசின் இரண்டு பொது ஊழியர்களுக்கு எதிராக 7 செப்டம்பர் 2018-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிக்கையின் மூலம் மாநில அரசு நடைமுறைக்கு பிந்தைய ஒப்புதலை வழங்கியுள்ளது என்று கண்டறிந்தார். கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர், இரண்டு பொது ஊழியர்களுக்கு எதிரான குற்றங்களுக்காக ம.பு.து. விசாரணைக்கு பிந்தைய ஒப்பளிப்பு போதுமானது என்று கண்டறிந்தார், அவர்களின் பெயர்கள் மு.த.அ.-இல் இடம் பெறவில்லை என்றாலும், குற்ற அறிக்கையில் காணப்பட்டன. கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர், மேற்படி அரசு ஊழியர்களின் பெயர்கள் முதல் தகவல் அறிக்கையில் இடம்பெறவில்லை என்றால், புலனாய்வின் போது அவர்களின் பெயர்கள் வெளிச்சத்திற்கு வந்து, மாநில அரசின் மேற்கூறிய பொது ஊழியர்கள் மீது குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டால், விசாரணை முடிந்த பிறகு வழங்கப்பட்ட ஒப்பளிப்பு டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் செல்லுபடியாகும் ஒப்புதலாக இருக்கும் என்று கூறினார். கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் மேலும், ஒப்பளிப்பு பற்றிய கேள்வியை மு.த.அ.-இல் பெயரிடப்பட்ட பொது ஊழியர்களால் மட்டுமே எழுப்ப முடியும், நீதிமன்றத்தின் முன் வந்த தனிப்பட்ட நபர்களால் அல்ல என்று கண்டறிந்தார். எனவே, கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் அனைத்து மனுக்களையும்

தள்ளுபடி செய்தார். இதனால் மனக்குறைவுற்று தற்போது மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன.

8. மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பில் முன்னிலையான மூத்த வழக்கறிஞர் முகுல் ரோஹத்கி, டிஎஸ்பிஇ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் மாநில அரசின் ஒப்பளிப்பு இல்லாத நிலையில், டிஎஸ்பிஇ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இல் உள்ள வகையங்களைக் கருத்தில் கொண்டு விசாரணை நடத்த டிஎஸ்பிஇ (ம.பு.து.)-க்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சமர்ப்பித்தார். டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இல் காணப்படுவதைப் போல மாநில அரசின் ஒப்பளிப்பு கட்டாயம் என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், மு.த.அ. பதிவு செய்வதற்கு முன்பு ஒப்பளிப்பு பெறத் தவறினால், இந்த விடயத்தின் ஆணிவேருக்குச் சென்று முழு விசாரணையையும் சீர்குலைத்துவிடும் என்று சமர்ப்பிப்பார். மேல்முறையீட்டாளர்கள்-தனியார் நபர்கள் மீது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 120பி மற்றும் 420 மற்றும் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 13 (1) (டி) உ/இ பிரிவு 13 (2) ஆகியவற்றின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பொது ஊழியருக்கு எதிராக மட்டுமே குற்றம் பதிவு செய்ய

முடியும் என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 120பி-ஐ அரசுத் தரப்பு பயன்படுத்தியுள்ளதால், கட்டாயத் தேவை என்னவென்றால், மனங்களின் கூட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 120 பி மற்றும் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 13 (1) (டி) ஆகியவற்றின் கீழ் ஒரு குற்றத்தை அரசு ஊழியருக்கும் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் இடையே ஒரு கருத்து ஒற்றுமை இல்லாவிட்டால் நிலைக்க இயலாது என்றும், அதனால் மு.த.அ. பதிவு செய்ய முடியாது என்றும் அவர் சமர்ப்பித்தார். தனிநபருக்கும் பொது ஊழியருக்கும் இடையிலான சதி தொடர்பான ஒரு விடயத்தில், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் சரியான ஒப்பளிப்பு இல்லாவிட்டால் விசாரணை அனுமதிக்கப்படாது என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் ***செல்வி.மாயாவதி எதிர் இந்திய அரசு மற்றும் பிறர்*** (2012) 8 எஸ்.சி.சி. 106 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் அளித்த முன்தீர்முடிவை வலுவாக சார்வுற்றார்.

9. சி.அ.ம. (குற்ற.) எண்கள் 8420-21/2019-இல் எழும் மேல்முறையீடுகளில் பொது ஊழியர்களான குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் சார்பாக முன்னிலையாகும் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு.அஜித் குமார் சின்ஹா, மேல்முறையீட்டாளர்கள்-பொது

ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை, சரியான ஒப்பளிப்பு இல்லாத நிலையில், இந்த விடயத்தை விசாரிக்க ம.பு.து. அதிகாரங்களையும் அதிகார வரம்பையும் பயன்படுத்த முடியாது என்று சமர்ப்பித்தார். 7 செப்டம்பர் 2018-ஆம் தேதியன்று வழங்கப்பட்ட பிந்தைய நடைமுறை அனுமதி, முன் ஒப்பளிப்பு பெறுவதில் உள்ள குறைபாட்டை சரிசெய்யாது என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இரு கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர்களும், வழக்கு நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்பட்டு நீக்கறவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று சமர்ப்பித்தனர்.

10. கூடுதல் அரசு உதவித் தலைமை வழக்குரைஞர் எஸ்.வி.ராஜு, டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் முன் ஒப்பளிப்பு கட்டாயமானதல்ல, ஆனால் நெறிவுறுத்தும் இயல்புடையது என்று சமர்ப்பிப்பார். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், முன் அனுமதியைப் பெறாத நடைமுறை முறைகேடு காரணமாக, மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு பாரபட்சம் ஏற்பட்டுள்ளது அல்லது நீதியின் தவறுகைக்கு வழிவகுத்துள்ளது என்பதை மேல்முறையீட்டாளர்கள் சுட்டிக்காட்டாவிட்டால், விசாரணை பாதிக்கப்படாது என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். மேல்முறையீட்டாளர்கள்-தனியார் நபர்களைப் பொறுத்தவரை, மேற்கூறிய

மேல்முறையீட்டாளர்களின் குறைகள் முற்றிலும் தேவையற்றவை என்று அவர் சமர்ப்பித்தார், ஏனெனில் 15 ஜூன் 1989-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிக்கையின்படி, மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள ஒரு பொது ஊழியர் சம்பந்தப்பட்டதைத் தவிர, ஊ.த. சட்டத்தால் எழும் விடயங்களை விசாரிக்க ஒரு பொதுவான ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பொது ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை, கற்றறிந்த கூடுதல் அரசுத் தலைமை வழக்குரைஞர், எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், 7 செப்டம்பர் 2018-ஆம் தேதியன்று விசாரணை முடிந்த பின்னர் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும், ஏதேனும் குறைபாடு இருந்தால் அது சரிசெய்யப்படுகிறது என்றும் சமர்ப்பித்தார். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள்-பொது ஊழியர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட பாரபட்சம் அல்லது நீதியின் தவறுகை தொடர்பாக எந்த வாதங்களும் முன்வைக்ககவில்லை என்று அவர் சமர்ப்பித்தார். எனவே, உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையில் தலையிட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர் சமர்ப்பித்தார்.

11. டி.எஸ்.பி.இ. சட்டத்தின் பிரிவுகள் 5 மற்றும் 6-ஐ கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்:-

5. சிறப்புக் காவல் பணியாளர்தொகுதியின் அதிகாரங்களையும் அதிகார வரம்பையும் பிற பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்துதல். *(1) மத்திய அரசு, ஆணையின் வாயிலாக, யூனியன் ஆட்சிப் பகுதியாக இல்லாத ஒரு மாநிலத்திலுள்ள பகுதி எதற்கும் (இரயில்வே பகுதிகள் உட்பட) பிரிவு 3-இன் கீழ் அறிவிக்கையில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள குற்றங்கள் அல்லது குற்றங்களின் வகைகள் எவற்றையும் புலன் விசாரணை செய்வதற்கு தில்லி சிறப்புக் காவல் பணியமைப்பின் உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்களையும் அதிகார வரம்பையும் விரிவுபடுத்தலாம்.*

(2) (1)-ஆம் உட்பிரிவின் கீழான ஓர் ஆணையின் வாயிலாக, மேற்சொன்ன காவல்துறை பணியாளர்தொகுதியின் உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்களும் அதிகாரவரம்பும் அத்தகைய பகுதி எதற்கும் நீட்டிக்கப்படும்போது, அதன் உறுப்பினர் ஒருவர், இதன்பொருட்டு மத்திய அரசு பிறப்பிக்கும் ஆணைகள் எதற்கும்

உட்பட்டு, அந்தப் பகுதியில் ஒரு காவல்துறை அலுவலரின் பணிகளை ஆற்றலாம் மற்றும் அத்தகைய பணிகளை ஆற்றுகையில், அப்பிரதேசத்தின் காவல் படையின் உறுப்பினராகக் கருதப்படுவதுடன், அதிகாரங்கள், செயற்பாடுகள் மற்றும் சிறப்புரிமைகள் வழங்கப்படுவதுடன், அந்த காவல் படையைச் சேர்ந்த காவல் அலுவலரொருவரின் பொறுப்புக்களுக்கும் உட்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

(3) உட்பிரிவு (1)-இன் கீழ் அத்தகைய ஆணை எதுவும் எந்தப் பகுதியுடனும் தொடர்புடையதாக ஆக்கப்படுமிடத்து, (2)-ஆம் உட்பிரிவின் வகையங்களுக்குக் குந்தகமின்றி, துணை ஆய்வாளர் பதவிக்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பதவியிலுள்ள தில்லி சிறப்புக் காவல் பணியாளர்தொகுதியின் உறுப்பினர் எவரும், இது தொடர்பாக மத்திய அரசு பிறப்பிக்கும் ஆணைகள் எதற்கும் உட்பட்டு, அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பு அலுவலரின் அதிகாரங்களைப்

பிரயோகிக்கலாம் மற்றும் அவ்வாறு அத்தகைய அதிகாரங்களைப் பிரயோகிக்கும்போது, காவல் நிலையமொன்றுக்குப் பொறுப்பான அலுவலரொருவர், அத்தகைய அலுவலரொருவரின் பணிகளை அவரது நிலைய எல்லைகளுக்குள் நிறைவேற்றுபவராகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.

6. அதிகாரங்களையும் அதிகார வரம்பையும் பயன்படுத்துவதற்கு மாநில அரசின் இசைவு.- *5-ஆம் பிரிவில் அடங்கியுள்ள எதுவும், தில்லி சிறப்புக் காவல் பணியாளர்தொகுதியின் உறுப்பினர் எவரும், ஒன்றியத்து ஆட்சிநிலவரை அல்லது ரயில்வே பகுதி அல்லாத மாநிலத்தின் எந்தப் பகுதியிலும், அந்த மாநில அரசின் இசைவின்றி அதிகாரங்களையும் அதிகார வரம்புகளையும் செயல்படுத்த அதிகாரம் அளிப்பதாகக் கருதப்படுதல் ஆகாது.*

எனவே, டி.எஸ்.பி.இ உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்களையும் அதிகார

வரம்பையும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு அப்பால் ஒரு மாநிலத்திற்கு விரிவுபடுத்த பிரிவு 5 மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் அளித்தாலும், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்திற்குள் அத்தகைய நீட்டிப்புக்கு ஒரு மாநிலம் தனது ஒப்புதலை வழங்காவிட்டால் அது அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதைக் காணலாம். அரசியலமைப்பின் அடிப்படை கட்டமைப்புகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் அரசியலமைப்பின் கூட்டாட்சித் தன்மைக்கு ஏற்ப இந்த வகையங்கள் உள்ளன.

12. 1989 ஜூன் 15-ஆம் தேதியன்று உத்தரப்பிரதேச அரசு வெளியிட்ட அறிவிக்கையைப் பார்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும், அது பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

"உத்தரப் பிரதேச மாநில அரசு

உள்துறை (காவல்) பிரிவு-1

எண் 3442 / VIII-1-84/88

லக்னோ, தேதி: ஜூன் 15, 1989

அறிவிப்பு

டெல்லி சிறப்பு காவல் நிறுவுதல் சட்டம், 1946 (1946 இன் 25) இன் பிரிவு 6-இன் வகையங்களைத் தொடர்ந்து, ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 (1988 இன் 49)-இன் கீழ் தண்டிக்கப்படத்தக்க குற்றங்கள் மற்றும் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகளின் போது செய்யப்பட்ட வேறு ஏதேனும் குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் மற்றும் அதே பொருண்மைகளிலிருந்து எழும் வேறு ஏதேனும் குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் தொடர்பாக முயற்சிகள், தூண்டுதல்கள் மற்றும் சதித்திட்டங்கள், இருப்பினும், மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கும் பொது ஊழியர்கள் தொடர்பான வழக்குகளில் மாநில அரசின் முன் அனுமதி இல்லாமல் அத்தகைய புலனாய்வு எதுவும் மேற்கொள்ளப்படக்கூடாது என்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டு, உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள டெல்லி சிறப்புக் காவல் பணியாளர்தொகுதியின் உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்கள்

மற்றும் அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்துவதற்கு ஒப்பளிப்பு அளிப்பதில் உத்தரப்பிரதேச மாநில ஆளுநர் மகிழ்ச்சியடைகிறார்.

ஆளுநரின் பெயரில் உத்தரவு மூலம்.

ஒப்பம்/-

(எஸ்.கே.திரிபாதி)

உத்தரப்பிரதேச அரசின் உள்துறை செயலாளர்"

13. 1988-ஆம் ஆண்டின் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் குற்றங்கள் மற்றும் அதே பொருண்மைகளின் அடிப்படையில் எழும் நடவடிக்கைகளின் போது இழைக்கப்பட்ட குற்றங்கள் அல்லது குற்றங்கள் மற்றும் அதனால் எழும் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றங்கள் அல்லது குற்றங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள், தூண்டுதல்கள் மற்றும் சதித்திட்டங்கள் ஆகியவற்றை புலன் விசாரணை செய்வதற்காக உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள டிஎஸ்பிஇ உறுப்பினர்களின் அதிகாரங்கள் மற்றும் அதிகார வரம்பை விரிவுபடுத்துவதற்கு உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் ஒரு பொதுவான ஒப்புதலை

வழங்கியுள்ளது என்பதை அறியலாம். இருப்பினும், மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பொது ஊழியர்கள் தொடர்பான வழக்குகளில், மாநில அரசின் முன் அனுமதியின்றி அத்தகைய புலன் விசாரணை மேற்கொள்ளப்படக்கூடாது என்பது ஒரு நிபந்தனையாகும். எனவே, தனிநபர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்களுக்கு எதிராக மு.த.அ. பதிவு செய்வது தொடர்பாக எந்த தடையும் இல்லை, ஏனெனில் டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் குறிப்பிட்ட ஒப்பளிப்பு தேவையில்லை. 15 ஜூன் 1989-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிக்கையின் மூலம், உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் ஒரு பொதுவான ஒப்புதலை வழங்கியுள்ளது, இதன்படி 1988-ஆம் ஆண்டின் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் குற்றங்களை புலன் விசாரணை செய்வது தொடர்பாக உத்தரப்பிரதேச மாநிலம் முழுவதிலும் மற்றும் அதே நடவடிக்கையின் போது செய்யப்பட்ட அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றம் அல்லது குற்றங்கள் அல்லது அதே பொருண்மைகளால் எழும் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் குற்றங்கள் தொடர்பாக அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பை டிஎஸ்பிஇ உறுப்பினர்கள் செயல்படுத்த வழிவகை செய்கிறது. எனவே, ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்கள் மற்றும் இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களுக்காக தனிநபர்களுக்கு எதிராக மு.த.அ. பதிவு

செய்வதற்கு, அதே நடவடிக்கையின் போது அல்லது அதே பொருண்மைகளால் எழும் பிற குற்றங்களுக்காக, டி.எஸ்.பி.இ உறுப்பினர்களுக்கு அனைத்து அதிகாரங்களும் அதிகார வரம்பும் உள்ளன. எனவே, தனிநபர்கள் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீடுகளில் எந்த நற்கூறும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை.

14. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மாநில அரசின் கீழ் பணிபுரியும் இரண்டு பொது ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை, ஆரம்பத்தில், அவர்கள் முதல் தகவல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இருப்பினும், புலன் விசாரணையின் போது அவர்களின் பெயர்கள் வெளிவந்ததால், குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பு, 2012 மே 31-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 19-இன் கீழ் அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்கப்பட்டது. டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ், மாநில அரசு 7 செப்டம்பர் 2018-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிப்பின் மூலம் பொது ஊழியர்களை விசாரிக்க அதிகாரிகளுக்கு பிந்தைய ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது என்பதும் சர்ச்சைக்குரியதல்ல.

15. 1947-ஆம் ஆண்டின் ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 5 (4)-இன் கீழ், முதல் நிலை குற்றவியல் நடுவரின் உத்தரவு இல்லாமல், காவல்துறை துணைக் கண்காணிப்பாளர் பதவிக்குக் கீழே உள்ள ஒரு காவல்துறை அதிகாரி நடத்திய விசாரணை கட்டாயமா அல்லது நெறுமுறைப்படுத்தும் தன்மை கொண்டதா என்ற கேள்வி 1955-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் பரிசீலனைக்கு எழுந்தது. இந்த விதி கட்டாயமானது என்று கருதும் அதே வேளையில், அத்தகைய புலன் விசாரணையைத் தொடர்ந்து வரும் வழக்கு விசாரணை எந்த அளவிற்கு செல்லுபடியற்றது என்ற கேள்வியை இந்த நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது. ***எச்.என்.ரிஷ்பட் மற்றும் இந்தர் சிங் எதிர் டெல்லி மாநில அரசு*** 2 [1955] 1 உ.நீ.அ. 1150 என்ற வழக்கில் நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியது:-

> *"எனவே, புலனாய்வு தொடர்பான கட்டாய விதிமுறை மீறப்பட்டதால் மாசுபடுத்தப்பட்ட ஒரு காவல்துறை அறிக்கையின் மீது உண்மையில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டால், விசாரணையில் சட்டவிரோதமானது நீதியின் தவறுகைக்கு கொண்டு வந்ததாகக் காட்டப்படாவிட்டால், அதைத் தொடர்ந்து*

வரும் விசாரணையின் முடிவை ஒதுக்கி வைக்க முடியாது என்பதில் சந்தேகமில்லை. புலன் விசாரணையின் போக்கில் இழைக்கப்பட்ட சட்ட விரோதச் செயல் நீதிமன்றத்தின் திறமையையும் விசாரணைக்கான அதிகார வரம்பையும் பாதிக்காது என்பது பிரபு எதிர் பேரரசர் ஏ.ஐ.ஆர் 1944 பிசி 73 மற்றும் லம்பர்தார் ஜுட்ஷி எதிர் அரசர் ஏ.ஐ.ஆர் 1950 பிசி 26 ஆகிய வழக்குகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. புலன் விசாரணையின் போது கைது செய்யப்பட்டது சட்ட விரோதமானது என்பதில் ஐயமில்லை. அதே சமயம், சாட்சியங்களைச் சேகரிப்பதற்கான இயந்திரம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டவிரோதத் தன்மையைப் பற்றி தற்போதைய வழக்குகளில் நாம் அக்கறை கொண்டுள்ளோம். இந்த வேறுபாடு நீதியின் பாரபட்சம் அல்லது தவறுகை பற்றிய கேள்வியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும், ஆனால் இரண்டு வழக்குகளும் விசாரணையின் செல்லுபடியாகாத தன்மைக்கு நீதிமன்றத்தின் திறனுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லை என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. ஆகையால், வழக்கின் விசாரணை

உண்மையில் எடுக்கப்பட்டு, வழக்கு முடிவுக்கு வந்திருந்தால், முந்தைய புலன் விசாரணையின் செல்லுபடியாகாமை அதன் விளைவாக நீதியின் தவறுகை ஏற்பட்டாலொழிய, முடிவைக் கெடுக்காது என்று நாங்கள் தெளிவாகக் கருதுகிறோம்."

எனவே, புலனாய்வில் சட்டவிரோதமானது நீதியின் தவறுகைக்கு கொண்டு வந்துள்ளது என்பதைக் காட்ட முடிந்தாலொழிய புலன் விசாரணை மற்றும் வழக்கு விசாரணையை ரத்து செய்ய முடியாது என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதியுள்ளதைக் காணலாம். நீதியின் பாரபட்சம் அல்லது தவறுகை பற்றிய பிரச்சினையில் சட்டவிரோதமானது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்று கருதப்படுகிறது, ஆனால் விசாரணையின் செல்லுபடியாகாத தன்மைக்கும் நீதிமன்றத்தின் திறனுக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை.

16. குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டப் பிரிவு 465-இன் வகையங்களைப் பரிசீலிக்கும்போது, ***கர்நாடக மாநில அரசு எதிர் குப்புசாமி கவுண்டர் மற்றும் பிறர்*** (1987)

2 உ.நீ.வ. 74 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கூறிய பின்வரும் கருத்துக்களையும் கவனத்தில் கொள்வது பொருத்தமாக இருக்கும்:-

"14. எவ்வாறாயினும், இந்த விசாரணையை முறைப்படுத்த கு.வி.மு.ச. பிரிவு 465-இன் வகையங்களைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று உயர் நீதிமன்றம் குறித்துரைத்தது. இந்த முடிவுக்கு எந்த காரணமும் கூறப்படவில்லை. கு.வி.மு.ச. பிரிவு 465 பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

"முடிவு அல்லது தண்டனையானது பிழை, விடுதல் அல்லது முறைகேட்டின் காரணமாக எப்போது எதிர்மாறாக்கப்படலாம் என்பது-(1) முறையீடு, அழைப்பாணை, பிடிகட்டளை பகிரங்க அறிக்கை, கட்டளை, தீர்ப்பு அல்லது சட்டத்தின்படி விசாரணைக்கு முன்பு அல்லது விசாரணையின் போது நடக்கும் வேறு நடவடிக்கையில், அல்லது பரிசீலனை

அல்லது வேறு நடவடிக்கையில், அல்லது பரிசீலனை அல்லது வேறு நடவடிக்கைகள், எவற்றிலேனும் பிழை, விடுதல் அல்லது முறைகேடு ஏதேனும் இருக்கிறதென்னும் காரணத்தால், அல்லது, குற்ற வழக்கு தொடர்வதற்கான ஒப்பளிப்பில், பிழை அல்லது முறைகேடு ஏதேனுமிருக்கிறதென்னும் காரணத்தால், அந்த நீதிமன்றத்தின் கருத்தின்படி, அதன் மூலம் உண்மையிலேயே நீதி தவறியிருந்தாலன்றி, இதற்குமுன் அடங்கியுள்ள வகைமுறைகளுக்குட்பட்டு, அதிகாரத்தகுதி வாய்ந்த நீதிமன்றம் ஒன்றினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட முடிவு, தண்டனை அல்லது கட்டளை எதுவும், மேல்முறையீட்டு, உறுதிப்பாட்டு அல்லது சீராய்வு நீதிமன்றத்தால் எதிர்மாறாக்கப்படுதலோ மாற்றப்படுதலோ, ஆகாது.

(2) இந்தச் சட்டத்தின்படி நடக்கும் நடவடிக்கை எதிலேனும் பிழை, விடுதல் அல்லது முறைகேடு ஏதேனும் இருக்கிறது என்னும் காரணத்தினாலும் அல்லது குற்ற வழக்கு தொடர்வதற்கான ஒப்பளிப்பு எதிலேனும் பிழை அல்லது முறைகேடு ஏதேனும் இருக்கிறது என்னும் காரணத்தாலும், நீதி தவறியிருக்கிறதா, என்பதை தீர்மானம் செய்யும்போது, அந்த ஆட்சேபனை அந்த நடவடிக்கையின் முந்தைய கட்டம் ஒன்றில் எழுப்பப்பட்டிருக்கக் கூடுமோ, மற்றும் எழுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டுமா, என்னும் பொருண்மை நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அதிகாரத்தகுதி வாய்ந்த நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பு அல்லது தண்டனை, குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எந்தவித பாரபட்சமும் ஏற்படவில்லை என்றால், முறைகேடு என்ற அடிப்படையில் மட்டுமே ரத்து செய்ய முடியாது என்று

வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த கேள்வி விசாரணையின்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரால் எழுப்பப்படவில்லை அல்லது விசாரணையிலோ அல்லது மேல்முறையீட்டு நிலையிலோ எந்தவொரு பாரபட்சமும் கோரப்படவில்லை என்பது மறுக்கப்படவில்லை, எனவே எந்தவொரு பாரபட்சமும் இல்லாத நிலையில் அத்தகைய தொழில்நுட்ப ஆட்சேபனை அதிகாரத்தகுதி வாய்ந்த நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவு அல்லது தண்டனையை பாதிக்காது. பிரிவு 465 தவிர, பிரிவு 462 தவறான இடங்களில் நிகழும் விசாரணை வழக்குகளில் நிவாரணம் வழங்குகிறது. பிரிவு 462 பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

"462. தவறான இடத்தில் நடந்த நடவடிக்கைகள் :

ஒரு குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் முடிவு, தண்டனை அல்லது கட்டளை எதுவும் எந்த பரிசீலனை, விசாரணை அல்லது வேறு நடவடிக்கைகள் நடக்கும்போது, அந்த முடிவு காணப்பட்டதோ,

தண்டனை அல்லது கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டதோ, அந்த பரிசீலனை, விசாரணை அல்லது வேறு நடவடிக்கைகள் தவறான ஒரு அமர்வு பிரிவு, மாவட்டம், உட்கோட்டம் அல்லது வேறு வட்ட, வட்டார இடத்தில் நிகழ்ந்தது என்னும் காரணத்தின் பேரில் மட்டுமே, அத்தகைய தவறானது, உண்மையிலேயே நீதி தவறுவதற்கு காரணமாய் இருந்திருக்கிறது, என்று தோன்றினாலன்றி, நீக்கப்படுதல் ஆகாது.

ஒரு அமர்வு பிரிவு, மாவட்டம், உட்கோட்டம் அல்லது வேறு வட்ட, வட்டார இடத்தில் விசாரணை நடந்திருந்தால் இந்த விதி ஒரு தீர்முடிவைக் கூட காப்பாற்றுகிறது, மேலும் அத்தகைய பிழை நீதியின் தவறுகைக்கு முடிந்தால் மட்டுமே சில விளைவுகளை ஏற்படுத்த முடியும், இல்லையெனில் அத்தகைய பிழையின் அடிப்படையில் மட்டுமே எந்த காண்முடிவு அல்லது தண்டனையையும் நீக்கறவு செய்ய முடியாது.

17. ***இந்திய அரசு எதிர் பிரகாஷ் பி.ஹிந்துஜா மற்றும் ஒருவர்*** (20036) 6 உ_நீ.வ. 195 என்ற வழக்கில், ***எச்.என்.ரிஷ்பட் (மேற்படி)*** [1955] 1 உ_நீ.அ. 1150 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய முன்தீர்ப்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியுள்ளது:-

"21. .....பிரபு எதிர் பேரரசர் ஏ.ஐ.ஆர் 1944 எஸ்சி 73 மற்றும் லம்பர்தார் ஜுட்ஷி எதிர் அரசர் ஏ.ஐ.ஆர் 1950 பி.சி. 26 ஆகிய வழக்குகளின் முன்தீர்முடிவுகளை மேற்கோள் காட்டிய பின்பு நீதிமன்றம், விசாரணை தொடர்பான கட்டாய விதியை மீறியதால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு காவல்துறை அறிக்கையின் மீது உண்மையில் விசாரணை எடுக்கப்பட்டால், விசாரணையில் சட்ட விரோதமான செயல் நீதியின் தவறுக்கைக்கு கொண்டு வந்துள்ளது என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலொழிய விசாரணையின் முடிவை நீக்கறவு செய்ய முடியாது என்பதிலும், புலன் விசாரணையின் போக்கில் இழைக்கப்பட்ட சட்டவிரோதச்

செயல் விசாரணைக்கான நீதிமன்றத்தின் தகுதியையும் அதிகார வரம்பையும் பாதிக்காது என்பதிலும் ஐயமில்லை. இது சட்ட நிலைப்பாடு, சிவிசி-இன் ஒப்பளிப்பு இல்லாமல் குற்ற அறிக்கை தாக்கல் செய்ததில் ம.பு.து. தவறு அல்லது முறைகேடு செய்துள்ளது என்று ஒரு வாதத்திற்காக வைத்துக் கொண்டாலும், அத்தகைய குற்ற அறிக்கையின் அடிப்படையில் கற்றறிந்த சிறப்பு நீதிபதி எடுத்த விசாரணையை நீக்கறவு செய்ய முடியாது அல்லது அதன் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளை நீக்கறவு செய்ய முடியாது. குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்ட சிறப்பு நீதிபதியின் உத்தரவை நீக்கறவு செய்ததிலும், வழக்கின் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ததிலும் உயர் நீதிமன்றம் தெளிவாக பிழை செய்துள்ளது."

எனவே, சிவிசி-இன் ஒப்பளிப்பு இல்லாமல் குற்ற அறிக்கையை சமர்ப்பித்ததில் ம.பு.து. தவறு அல்லது முறைகேடு செய்துள்ளது என்ற வாதத்திற்காக கூட, அத்தகைய குற்ற அறிக்கையின் அடிப்படையில் கற்றறிந்த சிறப்பு நீதிபதி எடுத்த விசாரணையை

நீக்கறவு செய்ய முடியாது அல்லது அதன் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ய முடியாது என்று இந்த நீதிமன்றம் கூறியதைக் காணலாம்.

18. சமீபத்தில், எங்களில் ஒருவரான (நீதியரசர் திரு.கான்வில்கர்) அடங்கிய இந்த நீதிமன்றத்தின் அமர்வு, ***கன்வால் தனுஜ் எதிர் பீகார் மாநிலம் மற்றும் பிறர்*** 2020 உ.நீ.வ. ஆன்லைன் எஸ்.சி. 395 என்ற வழக்கில் டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் மேற்கூறிய வகையங்களைப் பரிசீலிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இந்த வழக்கில், யூனியன் பிரதேசத்தில் ஒரு குற்றம் நடந்தால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களில் ஒருவர் அந்த யூனியன் பிரதேசத்திற்கு வெளியே வேறு ஏதேனும் மாநிலத்தில் வசிக்கிறார் / பணியமர்த்தப்படுகிறார் என்றால், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தால் குறிப்பிட்ட ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படாவிட்டால், அதை விசாரிக்க டி.எஸ்.பி.இ உறுப்பினர்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளதா என்ற கேள்வி எழுந்தது. உயர்நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் முன்வைக்கப்பட்ட வாதம் என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளர் பீகார் அரசாங்கத்தின் விவகாரங்கள் தொடர்பாக பணியமர்த்தப்பட்டிருப்பதால், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ்

பீகார் மாநிலத்தின் குறிப்பிட்ட ஒப்பளிப்பு இல்லாவிட்டால் விசாரணை அனுமதிக்கப்படாது. இந்த நீதிமன்றம் மேற்கூறிய வாதத்தை நிராகரித்தது, குற்றம் டெல்லியில் செய்யப்பட்டால், மேற்கூறிய குற்றம் தற்செயலாக பீகார் மாநிலத்தின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதால், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் குறிப்பிட்ட ஒப்பளிப்பு இல்லாமல், பீகார் பிரதேசத்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட ஒரு அதிகாரிக்கு எதிரான விசாரணையை அனுமதிக்க முடியாது என்று கருத முடியாது. ம.பு.து. விசாரணையைத் தொடர அத்தகைய ஒப்பளிப்பு தேவை என்ற மாநில அரசின் சார்பான வாதத்தை பரிசீலித்த இந்த நீதிமன்றம், 19.02.1996-ஆம் தேதியிட்ட அறிவிக்கையின் மூலம் டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் படி எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்-மாநில அரசு பொதுவான ஒப்பளிப்பை வழங்கியுள்ளதால், இதற்கு மாறாக வாதிட மாநில அரசுக்கு உரிமை இல்லை என்று கூறியது.

19. தற்போதைய வழக்கில், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் முன் அனுமதி பெறாததால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாரபட்சம் குறித்தோ அல்லது நீதியின் தவறுகை தொடர்பாகவோ பொது ஊழியர்களால் எந்த வாதங்களும் முன்வைக்கப்படவில்லை.

20. ***மாயாவதி (மேற்படி)*** (2012) 8 உ.நீ.வ. 106 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் அளித்த முன்தீர்ப்பை சார்வுற்றதைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் பரிசீலனைக்கு வந்த ஒரே கேள்வி, 1995 முதல் 2003 வரை மனுதாரரின் நடத்தைக்கு எதிராக ம.பு.து.க்கு ஏதேனும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறதா அல்லது தாஜ் காரிடார் விடயத்தில் நடந்த முறைகேடுகளுக்கு இந்த உத்தரவுகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்பதுதான். 11.09.2003-ஆம் தேதியிட்ட நிலவர அறிக்கையின் அடிப்படையில் மனுதாரரின் வருமானத்திற்கு அதிகமாக உள்ள சொத்துக்கள் விஷயத்தில் இந்த நீதிமன்றம் அத்தகைய காண்முடிவு அல்லது திருப்தி எதையும் பதிவு செய்யவில்லை என்றும், உண்மையில் மனுதாரர் இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் ஒரு தரப்பினராக கூட இல்லை என்றும் நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது.

21. முடிவில், டி.எஸ்.பி.இ சட்டத்தின் பிரிவு 6-இன் கீழ் மாநில அரசின் முன் அனுமதியைப் பெறாதது தொடர்பாக உயர்நீதிமன்றத்தின் முடிவில் தலையிட எந்த காரணமும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை.

22. இருப்பினும், கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர், நீதியர் ஆயத்திற்கு இரண்டு கேள்விகளை அனுப்பியபோது, கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4 ஆகியவை கேள்வி எண் 1-க்கு பதிலளித்த பின்னரே முடிவு செய்ய முடியும் என்று கூறியதை கவனிக்க முடிந்தது. நீதியர் ஆயம் இந்த வழக்கை கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசருக்கு திருப்பி அனுப்பிய பிறகு, கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர் கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4-க்கு பதிலளிக்க கடமைப்பட்டுள்ளார். கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசர், எதிர்ப்பிற்குள்ளான உத்தரவில், கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4-ஐ கையாளவில்லை.

23. எனவே, கேள்வி எண் 2, 3 மற்றும் 4-ஐ அதன் சொந்த நற்கூறுகளின் அடிப்படையில் முடிவு செய்ய கற்றறிந்த தனியமர் நீதியரசருக்கு இந்த வழக்கைத் திருப்பி அனுப்புகிறோம். இந்த வழக்கின் நற்கூறுகளை நாங்கள் கருத்தில் கொள்ளவில்லை மற்றும் இரு தரப்பினருக்கும் முன்வைக்கப்படக்கூடிய அனைத்து கேள்விகளும் பதிலளிக்கப்படாமல் உள்ளன என்பதை நாங்கள் தெளிவுபடுத்துகிறோம்.

24. குற்றவியல் மேல்முறையீடுகள் மேற்கூறிய விதிமுறைகளின்படி

தீர்வளிக்கப்படுகின்றன. அதன்படி, நிலுவையில் உள்ள அனைத்து விண்ணப்பங்களும், ஏதேனும் இருப்பின், தீர்வளிக்கப்பட்டன.

மேல்முறையீடுகள் தீர்வளிக்கப்பட்டன.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."